

3. Baggrunden for lovforslaget

3.1. Forbudet mod pit bull terriere, tosaer og krydsninger, hvori disse to hunderacer indgår

Foranlediget af flere konkrete tilfælde i bl.a. slutningen af 1980'erne, hvor pit bull terriere havde overfaldet mennesker, bad Justitsministeriet Dyreværnsrådet om at vurdere behovet for et forbud mod hold af bl.a. pit bull terriere. Dyreværnsrådet fastslog, at der var behov for regler på området og anbefalede, at pit bull terriere og tosaer blev forbudt.

På baggrund af Dyreværnsrådets udtalelse udstedte justitsministeren bekendtgørelsen om forbud mod hold af særligt farlige hunde (bekendtgørelse nr. 748 af 14. november 1991), hvorved forbud mod nævnte hunderacer blev indført.

Siden forbudet mod pit bull terriere og tosaer blev indført, har der imidlertid været en stigende tendens til, at folk anskaffer sig kamphunde af andre racer, som ikke er forbudt, men som kan have tilsvarende farlige egenskaber som pit bull terriere og tosaer. Der har endvidere været tilfælde, hvor hunde er blevet anvendt som trussel eller som våben.

Justitsministeriet har derfor overvejet behovet for at skærpe de gældende regler i hundeloven om indgriben over for farlige hunde og for at udvide forbudet i bekendtgørelsen om særligt farlige hunde til at omfatte andre racer end pit bull og tosa.

3.2. Udtalelse fra Danmarks civile Hundeførerforening

Danmarks civile Hundeførerforening opsigde ved brev af 17. november 1997 den aftale, som foreningen havde indgået med Justitsministeriet om at medvirke ved testningen af, om en hund er omfattet af det gældende forbud mod pit bull terriere og tosaer.

Efter foreningens opfattelse er det ikke muligt at fastlægge en hunds racemæssige baggrund ud fra en vurdering af hundens adfærd. Det er derimod muligt at teste, om hunden har lave tærskelværdier for aggression og manglende evne til afreaktion, og at den derfor må betegnes som farlig.

Foreningen gav samtidig udtryk for, at lave tærskelværdier for aggression, som kan skyldes såvel arvemæssige egenskaber som »dressur«, vil kunne træffes hos mange andre hunde end pit bull terriere og tosaer, hvor der indgår »kampdrift« i arvmassen, f.eks. schæferhunde, rottweilere og dobermann, men at der i øvrigt findes uheldige eksemplarer blandt alle racer.

Danmarks civile Hundeførerforening tilkendegav, at foreningen gerne stiller konsulenter til rådighed, der kan foretage en sådan test.

3.3. Henvendelse fra Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og Dansk Kennel Klub

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og Dansk Kennel Klub har i en fælles henvendelse af 14. december 2000 til Justitsministeriet anført, at et forbud mod bestemte hunderacer ikke er en farbar vej, men at forebyggelse mod farlige hunde bør ske på en anden måde.

Efter de to organisationers opfattelse er det meget væsentligt at sikre, at alle hunde kan identificeres. De har derfor foreslået, at der i lovgivningen skabes hjemmel til, at politiet kan lade ikke-mærkede hunde mærke og registrere for hundeejerens regning.

Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og Dansk Kennel Klub finder, at den eksisterende bestemmelse i hundelovens § 6 som udgangspunkt er en god bestemmelse, idet den pålægger besidderen af en hund at træffe de nødvendige foranstaltninger, der må anses for påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Imidlertid er der ikke i den eksisterende § 6 mulighed for, at politiet, når et pålæg ikke overholdes, kan lade hunden fjerne med henblik på politiets stillingtagen til, om hunden skal aflives eller overdrages til anden side. En sådan hjemmel foreslår foreningerne indført.

Foreningerne foreslår endvidere, at der i lovgivningen åbnes mulighed for, at politiet i de tilfælde, hvor politiet vurderer, at en hund – allerede inden den har forvoldt skade, eller dens ejer har overtrådt et pålæg – er så farlig, at hunden skal aflives, skal kunne beslutte, at hunden i samspil med sin besidder underkastes en samlet vurdering af eksperter. Vurderingen skal bl.a. have til formål at afdække, om ejeren har den nødvendige kontrol over hunden i belastede situationer, og om ejeren kan have til hensigt at benytte hunden til voldelige formål.

Dansk Kennel Klub har efterfølgende over for Justitsministeriet tilkendegivet, at det er muligt ved en hundesagkyndig undersøgelse at vurdere, om en hund i samspil med dens besidder udgør en fare for sine omgivelser, og at det for at foretage en sådan undersøgelse er nødvendigt at vurdere hunden i samspil med dens ejer eller besidder.

De to organisationer har herudover i henvendelsen af 14. december 2000 foreslået, at der indføres et udtrykkeligt forbud mod hundekampe.

Endelig har Foreningen til Dyrenes Beskyttelse og Dansk Kennel Klub anbefalet, at den nuværende bekendtgørelse om forbud mod hold af særligt farlige hunde ophæves.